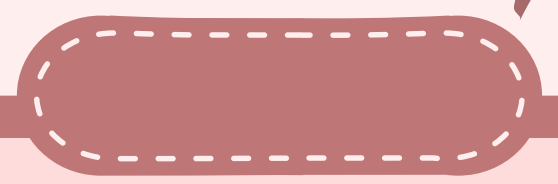
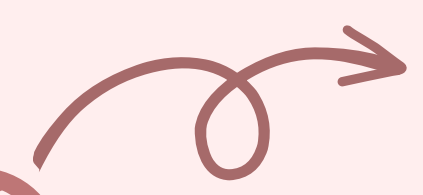

พลเมือง
(Citizen)

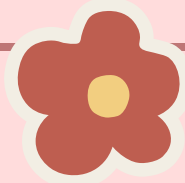
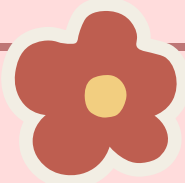
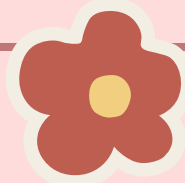
นิยามและที่มาของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

ประชาชน หมายถึง คนทั่วไป คนของประเทศ ซึ่งไม่ใช่ผู้ปกครอง เป็นสามัญชนอยู่ภายใต้รัฐ เช่น ประชาชนทุกคนมีหน้าที่ต้องรู้กฎหมาย ใครจะปฏิเสธว่าไม่รู้ไม่ได้

ประชากร หมายถึง คนโดยทั่วไป โดยมักใช้ในกรณีพิจารณาถึงจำนวน

ราษฎร เดิมหมายถึงผู้ที่ต้องเสียภาษีให้กับรัฐและต้องปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมืองเช่นเดียวกันหมด ปัจจุบันสื่อความหมายถึง "คนของรัฐ" ความหมายใกล้เคียงกับประชาชน

พลเมือง เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อเกิดการปฏิวัติใหญ่ในฝรั่งเศส(1789) ต่อมาคำว่า "Citoyen" จึงแปลเป็น "Citizen" ในภาษาอังกฤษ

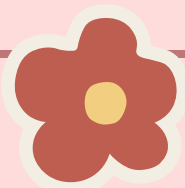
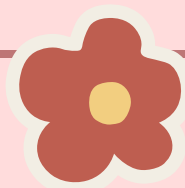

นิยามและที่มาของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมาย **พลเมือง หมายถึง ชาวเมือง ชาวประเทศ ประชาชน**

วรรณกรรม สามเณร อธิบายว่า **ความเป็นพลเมือง หมายถึง การเป็นคนที่รับผิดชอบได้ด้วยตนเอง มีความสำนึกในสิทธิวิธี มีการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น**

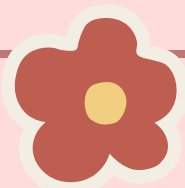
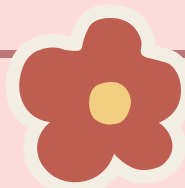
ปรัชญา เทวาทฤษฎี กล่าวว่า **ความเป็นพลเมืองของระบอบประชาธิปไตย หมายถึง การที่สมาชิกมีอิสรภาพควบคู่กับความรับผิดชอบและมีอิสระเสรีภาพควบคู่กับหน้าที่**

นิยามและที่มาของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

โดยสรุป **“พลเมือง”** หมายถึง ประชาชนที่นอกจากเสียภาษีและปฏิบัติตามกฎหมายบ้านเมืองแล้ว ยังต้องมีบทบาทในทางการเมือง คือ อย่างน้อยมีสิทธิไปเลือกตั้ง แต่ยิ่งไปกว่านั้นคือมีสิทธิในทางแสดงความคิดเห็นต่างๆ ต่อทางการเมืองหรือรัฐได้ ทั้งยังมีสิทธิเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ กับรัฐ

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ความเป็นราชกุมร และความเป็นพลเมือง

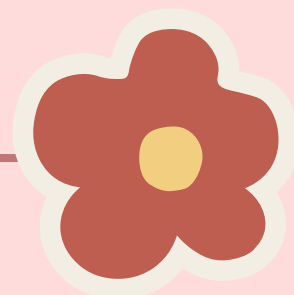
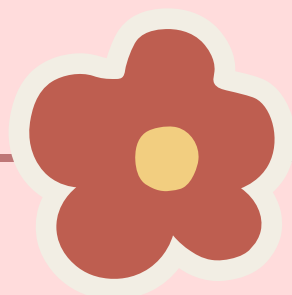
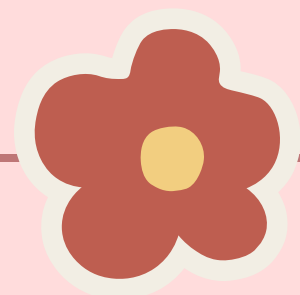
ราชกุมร	พลเมือง
ปฏิบัติตามหน้าที่ที่เท่านั้น เช่น เสียภาษี ปฏิบัติตามกฎหมาย	นอกจากเสียภาษีและปฏิบัติตามกฎหมายแล้ว ต้องมีสำนึกในทาง การเมือง
ยอมรับกฎหมาย นโยบาย กิจการ กิจกรรรมต่างๆ ของรัฐ	มีอิสรภาพ ศักดิ์ศรี มีความเท่าเทียมกับผู้อื่น ให้ความสนใจต่อส่วนรวม มีบทบาท และมีส่วนร่วมทางการเมือง
ไม่กระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองหรือกิจกรรมสาธารณะ	เคารพตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่น เป็นเจ้าของชีวิตตนเอง ไม่อยู่ใต้อำนาจของใคร

ตารางเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ความเป็นราษฎร และความเป็นพลเมือง

ราษฎร	พลเมือง
คิดว่าตนเองเป็นผู้น้อย ต้องคอยรับการอุปถัมภ์จากผู้ใหญ่	ไม่ตกอยู่ใต้อิทธิพลของพรรคการเมืองและนักการเมือง ไม่ซื้อสิทธิ ไม่ขายเสียง
	เอาใจใส่ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาล ตรวจสอบร้องเรียน เมื่อมีการดำเนินนโยบายผิดพลาด
	เป็นฝ่ายรุก เพื่อเรียกร้องกฎหมาย นโยบายหรือกิจการที่ ตนเองเห็นพ้อง
	สามารถแก้ปัญหาส่วนรวมเบื้องต้นได้ไม่ต้องรอแต่รัฐบาล มาแก้ไข

กล่าวโดยสรุป **“พลเมือง”** มีความแตกต่างจากคำว่า **“ประชาชน”** และ **“ราษฎร”** ตรงที่ว่า พลเมืองจะแสดงออกถึงความกระตือรือร้น ในการรักษาสิทธิต่างๆ ของตน รวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการแสดงออกซึ่งสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ความเป็นพลเมือง (Citizen) มีความหมายที่สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบของสมาชิกทางสังคมที่มีต่อรัฐ ต่างจากคำว่า **“ประชาชน”** ที่กลายเป็นผู้รับคำสั่งทำตามผู้อื่น

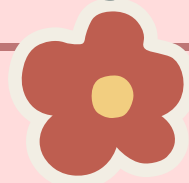
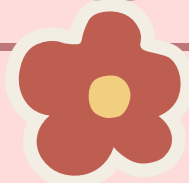
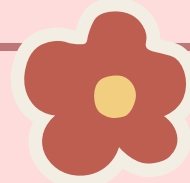

คุณลักษณะของพลเมือง

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล (2555) กำหนดคุณลักษณะของพลเมืองไทยระบอบประชาธิปไตย ดังนี้

- มีอิสระภาพและพึ่งตนเองได้
- เห็นคุณค่าเท่าเทียมกัน
- ยอมรับความแตกต่าง
- เคารพสิทธิผู้อื่น
- รับผิดชอบต่อสังคม
- เช่าใจระบอบประชาธิปไตยและมีส่วนร่วม

หลักความเป็นพลเมืองในระบบประชาธิปไตย

๑. เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ที่ทุกคนเกิดมา มีคุณค่าเท่ากัน มีอาจล่วงละเมิดได้ การมีอิสรภาพและความเสมอภาค การยอมรับในเกียรติภูมิของแต่ละบุคคล โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพทางสังคม ยอมรับความแตกต่างของทุกคน
๒. เคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม โดยให้ความสำคัญต่อสิทธิ เสรีภาพ การมีกฎกติกาที่วางอยู่บนความยุติธรรมและชอบธรรม มีหลักนิติรัฐ
ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพมิให้ถูกละเมิด
๓. รับผิดชอบตนเอง ผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ โดยตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง ต่อสังคม การดำรงตนเป็นประโยชน์ต่อสังคม
ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหาด้วยเหตุและผล

หน้าที่พลเมืองไทย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้กำหนดให้ ปวงชนชาวไทย มีหน้าที่ ๑๐ ประการ ดังนี้

๑. พักพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. ป้องกันประเทศ พักพิทักษ์รักษาเกียรติภูมิ ผลประโยชน์ของชาติ รวมตลอดทั้งสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และให้ความร่วมมือในการบรรเทาสาธารณภัย

๓. ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔. เคารับการศึกษาอบรมในการศึกษาภาคบังคับ

๕. รับราชการทหารตามที่กฎหมายบัญญัติ

หน้าที่พลเมืองไทย

๖. เคารพและไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และไม่กระทำการใดที่อาจก่อให้เกิดความแตกแยกหรือเกลียดชังในสังคม
๗. ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือลงประชามติอย่างอิสระ โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศเป็นสำคัญ
๘. ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรม
๙. เสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ
๑๐. ไม่ร่วมมือหรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ